

ARREST VAN HET HOF
VAN 28 JUNI 1977 ¹

R. H. Patrick
tegen Ministre des Affaires Culturelles
(Verzoek om een prejudiciële beslissing,
ingediend door het Tribunal Administratif de Paris)

Zaak 11/77

Samenvatting

1. *Vrijheid van vestiging — Beperkingen — Opheffing — Overgangstijd — Afloop — Regel van gelijke behandeling — Directe werking*
(EEG-Verdrag, artikelen 7, 8, lid 7, en 52)
2. *Vrijheid van vestiging — Nieuwe Lid-Staten — Beperkingen — Opheffing — Inwerkingtreding*
(EEG-Verdrag, artikel 52)
3. *Vrijheid van vestiging — Toegang tot bepaalde beroepen — Verlangde diploma's — Afschaffing — Richtlijnen van de Raad — Ontbreken — Weigering van het genot van vrijheid van vestiging — Ontoelaatbaar*
(EEG-Verdrag, artikel 52, artikel 57, lid 1)

1. De regel van de gelijke behandeling is één van de fundamentele rechtsvoorschriften der Gemeenschap. Waar hij verwijst naar een geheel van wettelijke bepalingen die door het land van vestiging daadwerkelijk op de eigen onderdanen worden toegepast, is hij naar zijn aard geëigend door de onderdanen van alle andere Lid-Staten rechtstreeks te worden ingeroepen. Door de verwezenlijking van de vrijheid van vestiging voor de oorspronkelijke Lid-Staten en hun onderdanen op het einde van de overgangperiode te fixeren, legt artikel 52 een nauwkeurig omschreven resultaatsverplichting op, welke nakoming moest worden vergemakkelijkt, maar niet ge-

conditioneerd, door de geleidelijke uitvoering van een programma van maatregelen. Sedert het einde van de overgangperiode is artikel 52 EEG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk ondanks het ontbreken op een bepaald gebied van de richtlijnen bedoeld in der artikelen 54, lid 2, en 57, lid 1, EEG-Verdrag.

2. Met betrekking tot de nieuwe Lid-Staten en hun onderdanen werkt, bij gebreke van overgangsbepalingen in het toetredingsverdrag van 22 januari 1972 ter zake van het recht van vestiging, het in artikel 52 vervatte beginsel sedert de inwerkingtreding van dit Verdrag op 1 januari 1973, ten volle. Derhalve mag een Lid-Staat na 1 januari 1973 de uitvoefe-

¹ — Procestaal: Frans.

ning van het recht van vestiging niet afhankelijk stellen van een exceptionele vergunning, voor zover die onderdaan voldoet aan de voorwaarden welke in de wetgeving van het land van vestiging gelden voor de eigen onderdanen.

3. De rechtmatige eis in de verschillende Lid-Staten aangaande het bezit van diploma's voor de toegang tot bepaalde beroepen, vormt voor de daadwerkelijke uitoefening van de vrijheid van vestiging een belemmering, welke opheffing luidens artikel 57, lid 1, moet worden ver-

gemakkelijkt door richtlijnen van de Raad voor de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels. De omstandigheid dat deze richtlijnen nog niet zijn vastgesteld, veroorlooft een Lid-Staat echter niet het daadwerkelijk genot dier vrijheid te ontzeggen aan een onder het gemeenschapsrecht vallende persoon, wanneer de in artikel 52 bedoelde vrijheid van vestiging in die Lid-Staat kan worden verzekerd krachtens met name de reeds geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen.

In de zaak 11/77,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Tribunal Administratif de Paris, in het aldaar aanhangig geding tussen

RICHARD HUGH PATRICK

en

MINISTRE DES AFFAIRES CULTURELLES,

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van de artikelen 52-54 EEG-Verdrag,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: H. Kutscher, president, A. M. Donner en P. Pescatore, kamerpresidenten, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco en A. Touffait, rechters,

advocaat-generaal: H. Mayras
griffier: A. Van Houtte

het navolgende